

**UCHWAŁA NR XV/371/19
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 19 grudnia 2019 r.

w sprawie nadania ulicy położonej na terenie miasta Katowice nazwy "Templariuszy"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2019 r. poz. 688 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. 1. Nadać nazwę "Templariuszy" ulicy bocznej od ul. gen. Zygmunta Waltera Jankego w Katowicach.

2. Ulica, o której mowa w ust. 1, stanowi drogę wewnętrzną położoną na działkach nr 22/2 i 22/3 karta mapy 74 obręb Ligota będących własnością Miasta Katowice. Usytuowanie ulicy ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Informacja historyczna o nazwie ulicy stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr XV/371/19
Rady Miasta Katowice
z dnia 19 grudnia 2019 r.

ul. TEMPLARIUSZY

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr XV/371/19

Rady Miasta Katowice

z dnia 19 grudnia 2019 r.

Zakon Templariuszy (Zakon Ubogich Rycerzy Chrystusa i Świątyni Salomona) – zakon założony przez Hugo de Payns'a i towarzyszy w latach 1118-1119, kiedy to pierwsi rycerze złożyli śluby ubóstwa, czystości, posłuszeństwa i walki za wiarę przed patriarchą Jerozolimy Gordonem de Picqigny. Początkowo zakon przyjął regułę św. Bernarda z Clairvaux, zobowiązując się do ochrony szlaków pielgrzymkowych oraz pielgrzymów. W 1120 roku od Baldwina II króla Jerozolimy otrzymali część pałacu przylegającego do pozostałości świątyni Salomona, wywodząc od swojej pierwszej lokacji nazwę: *Templariusze, fratres Templi, militares Templi, pauperes commilitones Christi templique Salomoniaci*. Dzięki licznym nadaniom i operacjom finansowym zgromadzili znaczne bogactwa w Palestynie i różnych krajach Europy, co zapewniło im ogromne wpływy, ale i naraziło na konflikty. W 1307 roku na podstawie fałszywych oskarżeń króla Francji Filipa IV Pięknego, dłużnika zakonu, doszło do politycznego procesu. W wyniku sporu z francuskim monarchą w 1308 roku komisja kardynałów przesłuchiwała Wielkiego Mistrza Jakuba de Molay oraz dostojników zakonu, udzielając im rozgrzeszenia (absolucji). To jednak nie pomogło, ponieważ w 1312 roku, po naciskach króla Francji na papieża Klemensa V, zakon został zawieszony. Taki rozwój zdarzeń spowodował rozproszenie zakonników poprzez włączenie ich do innych wspólnot rycerskich. Zakon po raz kolejny w historii pojawił się w 1705 roku, kiedy to tytuł Wielkiego Mistrza przyjął książę Filip Orleański. W tym samym czasie opublikowano Statuty Generalne. Zakon, który niegdyś chronił Ziemię Świętą, stał się zakonem dworskim i przetrwał do rewolucji francuskiej, podczas której uległ rozproszeniu. Kolejny raz został powołany w 1853 roku przez Napoleona III i funkcjonował jako ekumeniczne, rycerskie bractwo chrześcijańskie, działające na terenie Francji, Belgii, a od 1939 roku – Portugalii. W latach 80. XX wieku Wielki Mistrz Zakonu Werner Rind rozpoczął rozmowy w celu uregulowania sytuacji kanonicznej zgromadzenia, które zakończyły się sukcesem. Oficjalne uroczystości odbyły się 22 września 1990 roku w Kolonii, kiedy to Patriarcha Grekokatolicki Antiochii i Całego Wschodu, Aleksandrii i Jerozolimy w obecności kardynała Joachima Meisnera, arcybiskupa Kolonii, przyjął od Wenera Rinda przysięgę wierności, tym samym zostając Protektorem Duchowym Templariuszy. Od tej pory zakon rycerski, sięgający korzeniami średniowiecza, uzyskał zgodę władzy kościelnej na używanie nazwy *Templariusze OMCTH* z główną siedzibą w Kolonii.

Współczesne początki działalności zakonu na terenie Polski sięgają 2004 roku, kiedy to powstał Wielki Przeorat Polski Templariuszy OMCTH z siedzibą w Katowicach. Wtedy został pasowany na Rycerza-Oficera Krzysztof Kurzeja, stając się Komandorem Autonomicznej Komandorii Śląskiej Templariuszy z siedzibą w Katowicach przy ul. Podlaskiej 2. W latach 2007-2013 Komandoria, a później – wraz ze wzrostem liczby dam i rycerzy – Baliwat i Przeorat Polski Templariuszy podlegał opiece duszpasterskiej Prowincji Zakonu Franciszkanów w Panewnikach. W dniu 1 października 2013 roku Dekretem Wielkiego Przeora Generalnego został powołany Wielki Przeorat Polski Templariuszy OMCTH, co potwierdził Reskrypt Patriarchy Grzegorza III z 3 października 2014 roku.

Cała współczesna historia templariuszy w Polsce związana jest z Katowicami. Wśród członków zakonu można znaleźć wiele ważnych osób, związanych z życiem politycznym i społecznym Śląska oraz Katowic. Od 2007 roku w Katowicach działa Izba Pamięci Templariuszy, gdzie przechowywane są pamiątki o średniowiecznej i współczesnej historii zakonu. Członkowie zgromadzenia od wielu lat wspierają dzieła dobroczynne, współpracują ze Świątlicą Środowiskową św. Wojciecha w Katowicach, wspierają Caritas oraz domy dziecka, organizują pomoc ofiarom wojny w Syrii, zwłaszcza prześladowanym przez terrorystów chrześcijanom oraz sierotom, pozostającym pod opieką Patriarchatu Antiochii i Jerozolimy. Z inicjatywy Templariuszy, w Katowicach powstało południowe centrum zbiórki książek w programie *Książka dla więźnia* – akcji prowadzonej wspólnie ze Służbą Więzienną. Zakon prowadzi również działalność kulturalną. Co roku dla członków konwentu zgromadzenie organizuje oprowadzanie po Katowicach z uwzględnieniem ważnych turystycznie miejsc. Inicjatywa ta znacząco wpływa na promocję miasta w Polsce i za granicą.

Opracował: Sławomir Stanowski

Muzeum Historii Katowic